

kampen) dat de kans groot was dat het ten ondergang gedoemde Derde Rijk ook hem in zijn val zou meeslepen.

★

Er is geen periode geweest waarin van der Waals als verrader en provocateur intensiever voor zijn opdrachtgevers gewerkt heeft dan het tijdvak eind november '42-begin april '43. Wij schreven het al eerder: als 'Anton' of 'Anton de Wilde' voerde hij het *Spiel* uit tegen de wijdvertakte groep-Vorrink, tegen Kees Dutilh en tegen de groep-Pahud de Mortanges; hoe hij in februari tot de arrestatie van dr. Kastein bijdroeg, zullen wij in een later hoofdstuk nog beschrijven. Maar in diezelfde periode voerde van der Waals als 'Piet van de Velde' óók nog een *Spiel* uit met de spionagegroep 'Dienst-Wim'; de meeste voormannen van die groep werden, zoals wij eerder vermeldden, op 20 juli '43 in Apeldoorn gearresteerd.

Daags tevoren, op 19 juli, was in Rotterdam een actie uitgevoerd die de bedoeling had, bij de Nederlandse illegaliteit en de geheime diensten te Londen waar men nu wel vermoedde dat 'de Wilde' 'fout' was, de indruk te wekken dat deze eindelijk was geliquideerd. In de avondschemering was van der Waals in Rotterdam z.g. ontvlucht uit een auto waarin zich drie 'SD'ers' bevonden; die waren druk gaan schieten en ze hadden van der Waals die z.g. zwaargewond neergestort was, in de auto gehesen, tegen omstanders zeggend dat zij 'illegalen' waren. De *Sicherheitspolizei* - Rotterdam liet twee dagen later, 21 juli, in de gehele Nederlandse pers de bekendmaking opnemen dat 'de Nederlandse staatsburger Anthonius van der Waals' bij een schietpartij 'ernstig gewond' en 'tijdens het vervoer naar het ziekenhuis aan zijn verwondingen bezweken' was. 'Op de dode', zo heette het verder, 'werd een persoonsbewijs gevonden, uitgeschreven ten name van Antoon de Wilde. Het vermoeden bestaat dat het slachtoffer zich soms van de naam 'Antoon de Wilde' heeft bediend.' Een beloning van f 10 000 werd uitgelooft voor hulp bij het opsporen van de daders van deze 'politieke moord'. Hierdoor gedekt zette van der Waals zijn bestaan onder een nieuwe naam voort: 'baron van Lynden'. De 'baron' kon royaal leven: hij had na het *Spiel* tegen Vorrink bovenop zijn hoog salaris een gratificatie van f 50 000 gekregen. Hij begon een verhouding met een jong meisje dat hij, nu weer als 'Henk', in de zomer van '43 op de Kaag had leren kennen en als 'dr. Hendrik Jan van Veen' trad hij in juni '44 met haar in het huwelijk.